

ΒΗΜΑgazzino

ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΛΙΤΕΝΕΣΙΑ

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑΤΙΚΟ ΕΡΓΟ
ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΒΟΛΑΝΑΚΗ
«Η ΠΥΡΠΟΛΗΣΗ
ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ
ΝΑΥΑΡΧΙΑΣ»
ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΙ ΤΗ
ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΓΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

Η ΤΕΧΝΗ ΣΥΝΑΝΤΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

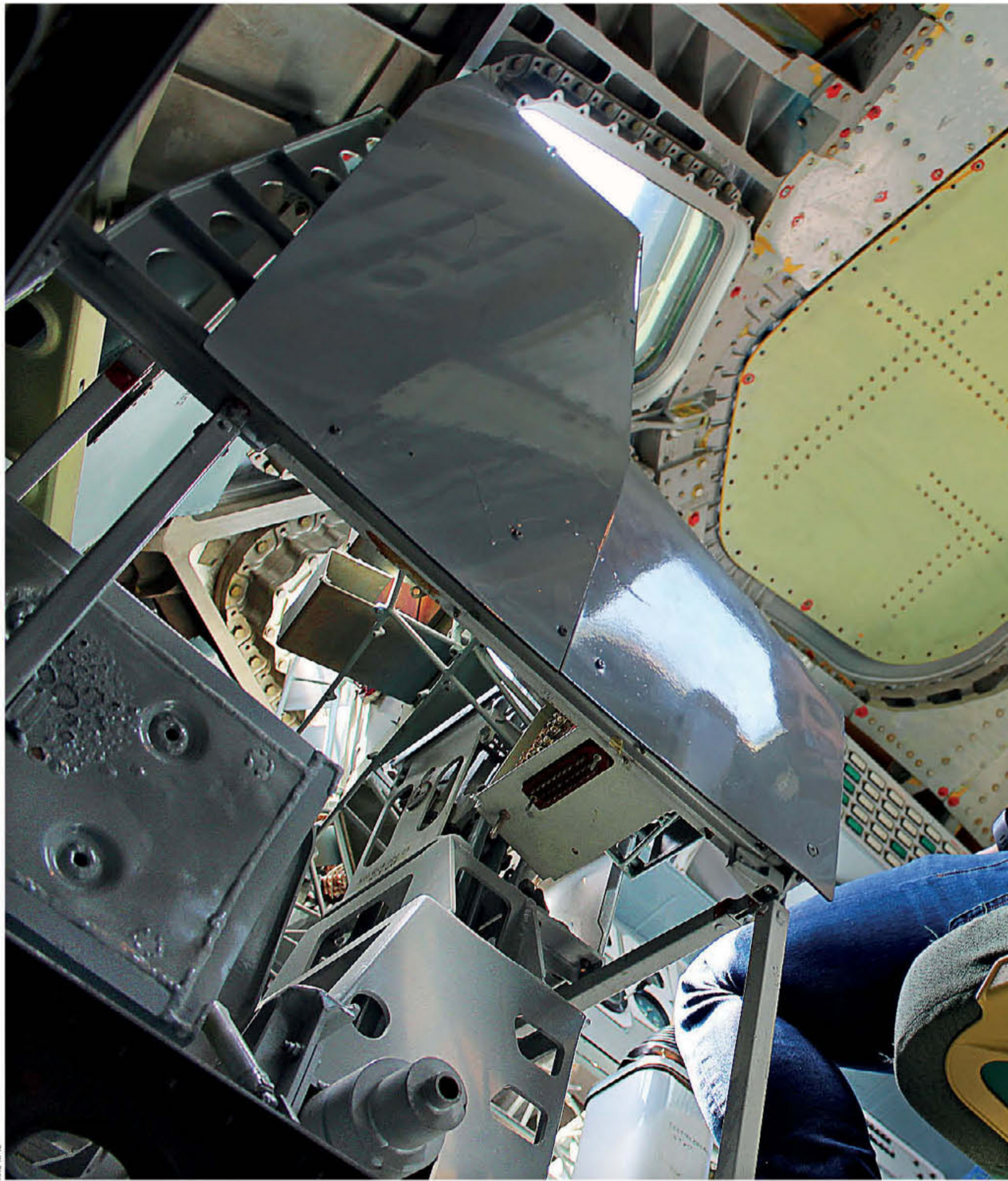
Α. ΓΟΛΕΜΗΣ Ο ΠΑΤΡΟΣ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ ΣΕ ΜΙΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΜΠΡΙΤΖΙΝΤ ΝΤΙΛΕΪΝΙ Η ΓΝΩΣΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΜΙΛΛΕΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΩΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ
ΚΟΣΜΟΣ ΦΑΛΛΙΝΕΣ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΣΤΗΝ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ

Ο γιατρός αποστολών στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Αστροναυτών αλλά και ο πρώτος Έλληνας που ολοκλήρωσε επιτυχώς όλα τα στάδια επιλογής αστροναυτών του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Διαστήματος μιλάει στο BHMAGAZINO για τις προκλήσεις της εξερεύνησης πέρα από τη γήινη ατμόσφαιρα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΗ ΒΑΡΛΑΚΗ

Ο Αδριανός Γολέμης, γιατρός αποστολών στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Αστροναυτών του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Διαστήματος (European Space Agency - ESA), αλλά και ο μοναδικός έως τώρα Έλληνας που ολοκλήρωσε επιτυχώς όλα τα στάδια επιλογής αστροναυτών της ESA, αποκτώντας τη δυνατότητα και εκείνος μια ημέρα να ταξιδέψει στο Διάστημα για την Ελλάδα, προβάλλει μέσα από την οθόνη του υπολογιστή μου εξαιρετικά οικείος. Η αγάπη του για τις διαστημικές αποστολές αλλά και για την αστρονομία ξεκινά από παιδί. Μάλιστα ο ίδιος είναι και ερασιτέχνης αστρονόμος και στις 8 Απριλίου, ως μέλος μιας ελληνικής ομάδας, θα βρεθεί στις ΗΠΑ για να φωτογραφίσει την ολική έκλειψη Ηλίου σε συνεργασία με τον κυνηγό εκλείψεων Αριστείδη Βούλγαρη και τον καθηγητή Φυσικών Επιστημών στο Πανεπιστήμιο του Σικάγο και στο Ινστιτούτο Ενρικό Φέρμι Θανάση Οικονόμου. «Ο Εντγουν Χαμπλ, ένας από το πιο διάσημους αμερικανούς αστρονόμους, έλεγε ότι για τους περισσότερους ανθρώπους υπάρχει πάντα ένα κάλεσμα. Για εμένα, λοιπόν, αυτό το κάλεσμα ήταν η αγάπη για το Διάστημα,

την αστρονομία και τις αποστολές των αστροναυτών» αναφέρει μιλώντας στο BHMAGAZINO.

Η πορεία

Ο ίδιος αρχικά σπούδασε Ιατρική στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, έχοντας ως πρότυπο τον γιατρό παππού του, ο οποίος υπήρξε παράδειγμα προσφοράς και ανιδιοτέλειας. Μετά την αποφοίτησή του, όμως, δεν έπαψε να αναζητεί

την αγάπη του για το Διάστημα. Έτσι προχώρησε σε μεταπτυχιακές σπουδές εσπάζοντας στην ιατρική έρευνα στον χώρο του Διαστήματος στο International Space University με έδρα το Στρασβούργο. Τα πράγματα από εκεί και πέρα πήραν την πορεία τους. Ο ίδιος προχώρησε στην πτυχιακή του στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Διαστήματος και το 2014 επιλέχθηκε από την ESA για να στελεχωσει τον απομονωμένο Σταθμό Concordia στην Ανταρκτι-

κή, όπου και εργάστηκε για ένα έτος ως ιατρός-ερευνητής, μελώντας την επίδραση των ακραίων συνθηκών διαβίωσης στον ανθρώπινο οργανισμό και στην ψυχολογία. «Ήταν μια μοναδική εμπειρία» σημειώνει σήμερα. «Η Ανταρκτική επιλέχθηκε γιατί οι δυσκολίες που παρουσιάζει προσομοιάζουν στις συνθήκες στο Διάστημα. Ημασταν μια μικρή ομάδα 13 ατόμων προερχόμενη από διαφορετικές χώρες. Η θερμοκρασία μέσα στη βάση μας

έφτανε τους 19°-20°C. Εξωτερικά, βέβαια, φορούσαμε ειδικές στολές για να προστατευθούμε, καθώς η θερμοκρασία έφτανε στο μίνιμουμ τους -80°C. Θυμάμαι είχαμε αρκετά προβλήματα ύπνου επειδή στην Ανταρκτική το καλοκαίρι δεν νυχτώνει ποτέ ενώ τον χειμώνα έχουμε μόνιμα νύχτα. Και φυσικά υπήρχε και το ψυχολογικό κομμάτι. Βέβαια, την ίδια στιγμή η έμπνευση και η ικανοποίηση που αντλούσες από το γεγονός ότι συμμετείχες σε μια

ΑΔΡΙΑΝΟΣ ΓΟΛΕΜΗΣ

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

● Στο χειριστήριο του διαστημικού λεωφορείου Buran, το οποίο πλέον λειτουργεί ως μουσειακό έκθεμα.

● Στο Κοσμοδρόμιο Μπαϊκονούρ για την εκτόξευση του Λούκα Παρμιπάνο το 2019 (από την ίδια πλατφόρμα έγινε η αποστολή του πρώτου ανθρώπου στο Διάστημα, του Γιούρι Γκαγκάριν).

αποστολή που έβαζε ένα μικρό λιθαράκι στην έρευνα ήταν μεγάλη. Επίσης η Ανταρκτική είναι το μοναδικό μέρος στον κόσμο όπου μπορείς να δεις τον ουράνιο θόλο τόσο καθαρά».

Γιατρός αποστολών

Ο ίδιος στη συνέχεια επέστρεψε στην Ελλάδα για τη στρατιωτική του θητεία και αμέσως μετά εργάστηκε στο Ινστιτούτο Διαστημικής Ιατρικής και Φυσιολογίας (MEDES) στην Τουλούζη. Από το 2018 βρίσκεται πλέον μόνιμα στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Αστροναυτών της ESA, όπου εργάζεται ως γιατρός αποστολών έχοντας ήδη επιβλέψει ιατρικά πέντε αποστολές που ταξίδεψαν στο Διάστημα. Ο ίδιος μιλάει αναλυτικά για τα στάδια μιας αποστολής. «Αρχικά ξεκινάμε παρακολουθώντας ιατρικά τους αστροναύτες προτού

ξεκινήσει μια αποστολή. Πραγματοποιούμε όλα τα ιατρικά τεστ, τα οποία επαναλαμβάνονται συχνά, ελέγχοντας εάν η υγεία τους βρίσκεται στο αναμενόμενο επίπεδο. Επίσης εσπεύουμε τα ιατρικά και βιολογικά πειράματα που θα διεξαγάγουν. Αυτό το στάδιο διαρκεί περίπου έναν χρόνο. Στη συνέχεια έρχεται το δεύτερο στάδιο, που είναι η καραντίνα πριν από την εκτόξευση. Και εμείς ως γιατροί συμμετέχουμε σε αυτή για δύο εβδομάδες, ώστε να είμαστε σίγουροι ότι οι αστροναύτες δεν θα κολλήσουν κάποια νόσο πριν βρεθούν στο Διάστημα. Σε αυτή την περίοδο επαναλαμβάνουμε τα ιατρικά τεστ και παρέχουμε κάποια εκπαίδευση, για παράδειγμα να μάθουν ο ένας να κάνει στον άλλον αιμοληψία όταν θα βρίσκονται στο Διάστημα, και φυσικά ετοιμάζουμε τα φάρμακα που θα πάρουν μαζί τους. Η

ημέρα της εκτόξευσης, τώρα, είναι η πιο συναισθηματικά φορτισμένη. Βλέπεις τον άνθρωπο με τον οποίο συνεργάζεσαι για πάνω από έναν χρόνο να βρίσκεται στην κορυφή μιας ρουκέτας που απογειώνεται. Από εκεί και πέρα, μετά την επιτυχή εκτόξευση, ξεκινά το κομμάτι της τηλεϊατρικής, όπου παρακολουθούμε την υγεία τους από συγκεκριμένους σταθμούς. Ο ένας βρίσκεται στο Χιούστον και ο δεύτερος είναι στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Αστροναυτών στην Κολωνία». Όπως εξηγεί ο Αδριανός Γολέμης, ενόσω οι αστροναύτες βρίσκονται στο Διάστημα, τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα ως γιατρός έχει μια εμπιστευτική βιντεοκλήση μαζί τους. «Σκοπός είναι να ελέγξουμε ότι όλα είναι καλά. Φυσικά περιμένουμε να δημιουργηθούν αλλαγές στο σώμα τους από την παραμονή

στο Διάστημα. Τις πρώτες ημέρες υπάρχει ένας αποπροσανατολισμός και μια δυσκολία στην κίνηση. Μην ξεχνάμε ότι δεν υπάρχει βαρύτητα, δεν υπάρχει η έννοια του επάνω και του κάτω, για αυτό και θα δείτε στον Διεθνή Διαστημικό Σταθμό να υπάρχουν ταμπέλες που αναγράφουν "αυτό θεωρείται ταβάνι", "αυτό θεωρείται πάτωμα". Ένα ακόμη σύμπτωμα είναι ότι το αίμα ανεβαίνει προς το κεφάλι, γι' αυτό και τις πρώτες ημέρες οι αστροναύτες εμφανίζουν πρησμένο πρόσωπο ή υποφέρουν από πονοκεφάλους. Μπορούν ακόμη να αντιμετωπίσουν προβλήματα στην όραση. Πρόκειται πάντως για συμπτώματα που πλέον έχουν μελετηθεί και υπάρχει ενδεδειγμένη αντιμετώπιση. Κάτι που μελετάται τα τελευταία χρόνια είναι ότι μπορούν να παρουσιαστούν θρομβώσεις σε υγιείς ανθρώπους».

Ποιο ήταν όμως το πιο δύσκολο περιστατικό που κλήθηκε να αντιμετωπίσει; «Μεγάλες δυσκολίες αντιμετωπίσαμε την περίοδο της πανδημίας. Θα σας πω ένα ενδιαφέρον στοιχείο: το μόνο σημείο με ανθρώπινη ζωή στο οποίο δεν κατάφερε να "φτάσει" ο κορωνοϊός ήταν ο Διεθνή Διαστημικός Σταθμός. Η έλλειψη βαρύτητας επηρεάζει το ανοσοποιητικό σύστημα, το οποίο γίνεται ευάλωτο. Άρα το να νοσούσε κάποιος στον Διεθνή Διαστημικό Σταθμό, ειδικά την περίοδο που δεν είχαμε ακόμη το εμβόλιο, θα ήταν ιδιαίτερα επικίνδυνο. Ένα ακόμη κρίσιμο περιστατικό που κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε με τους συναδέλφους μου ήταν οι θρομβώσεις που προανέφερα. Είναι κάτι που έχει παρατηρηθεί να συμβαίνει τα τελευταία έξι χρόνια. Ήταν κάτι δύσκολο, γιατί αρχικά δεν περιμέναμε ένας

Μια συστάδα από έξι μικροσκοπικά νησιά φιλοξενεί ένα από τα πιο πολυτελή θέρετρα της Ινδονησίας.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΑ ΒΙΛΙΟ

Bawah Reserve, ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

Κεϋλαουαν Ριάου στα ινδονησιακά, δηλαδή νήσοι Ριάου: Σπαρμένοι σε ένα άγνωστο στους πολλούς αρχιπέλαγος (Anambas Archipelago) μεταξύ Μαλαισίας, Σιγκαπούρης και Βόρνεο. Δεκάδες μικρά και ακόμα μικρότερα νησιά με αμμουδερές παραλίες και λιμνοθάλασσες, με τρκουάζ νερά και πυκνή βλάστηση. Με άλλα λόγια το ιδανικό σκηνικό – και η απόλυτη φαντασίωση – για μια απόδραση από τη βαρετή και κουραστική καθημερινότητα, για μερικές ημέρες χαλάρωσης, ραστώνης και αναγέννησης σε έναν εξωτικό παράδεισο. Κάπου εκεί, φωλιασμένο στη νότια πλευρά του αχανούς αρχιπέλαγους, ένα μικρότερο αρχιπέλαγος γίνεται ο σημερινός προορισμός μας. Πρόκειται για μια «πέρα» από έξι νησάκια τόσο μικροσκοπικά που χρειάζεται προσπάθεια για να τα εντοπίσεις στον χάρτη: Το Bawah, το Elang, το Muerba, το Sanggah, το Lidi και το Tokong, καταπράσινα και καταγάλανα, το ένα σχεδόν ακουμπισμένο στο άλλο με τρόπο ώστε να σχηματίζουν κύκλο, μας υποδέχονται σαν μία μεγάλη φιλόξενη αγκαλιά μέσα στην απεραντοσύνη του ωκεανού. Είναι βεβαίως μακρύ το ταξίδι ως το Bawah Reserve, γιατί αυτό είναι το κοινό όνομα των έξι ιδιωτικών νησιών που τα τελευταία χρόνια λειτουργούν ως ξενοδοχείο πολυτελείας για λίγους. Είναι όμως και γεμάτο ομορφιά. Και πολυτέλεια. Και αν εμείς δεν ανήκουμε σε εκείνους τους λίγους, αν δεν έχουμε την οικονομική επιφάνεια που θα μας επέτρεπε μερικές ημέρες διακοπών στο εν λόγω θέρετρο, έχουμε πάντα διάθεση να μαθαίνουμε, να γνωρίζουμε όσο καλύτερα μπορούμε αυτόν τον γεμάτο θαύματα κόσμο. Πάμε λοιπόν για ένα πέρασμα και από το θαύμα του Bawah Reserve.

Η ανακάλυψη ενός διορατικού επιχειρηματία
Λόγω της απομακρυσμένης θέσης του, ο καλύτερος τρόπος για να φτάσει κάποιος στο Bawah Reserve είναι η πτήση με υδροπλάνο από τη Σιγκαπούρη (η απόσταση καλύπτεται σε 75 λεπτά), από την Τζακάρτα ή το Μπατάμι της Ινδονησίας. Πτήσεις γίνονται σχεδόν σε καθημερινή βάση. Η άφιξη και η αναχώρηση του

υδροπλάνου είναι και η μοναδική υπενθύμιση πως εκεί έξω υπάρχει ένας άλλος, αρκετά θορυβώδης κόσμος. Αυτό όμως το ξεχνάς όταν βρεθείς στον μοναχικό τόπο με την πλούσια βιοποικιλότητα, τα πεντακάθαρα και ζεστά νερά και με την (σχεδόν) ανέγγιχτη χλωρίδα και πανίδα. Η ηρεμία και η ομορφιά των νησιών έκαναν εντύπωση και στον εκατομμυριούχο επιχειρηματία Τιμ Χάρτνολ όταν πριν από μερικά χρόνια βρέθηκε εκεί στο πλαίσιο ενός ταξιδιού αναψυχής με ιστοπλοϊκό. Μαγεμένος από τον τόπο παρέτεινε τη διαμονή του για να απολαύσει όσο περισσότερο μπορούσε τις λευκές αμμουδιές, την καταπράσινη ζούγκλα και τα πολύχρωμα κοράλλια του βυθού. Και «όταν δόθηκε η ευκαιρία να μετατρέψουμε το Bawah σε θέρετρο, θέλαμε να το διατηρήσουμε όπως την πρώτη φορά που το είδαμε» λέει ο ίδιος και συμπληρώνει: «Κάνοντας κάτι ακόμη πιο σημαντικό: Να ακολουθήσουμε ένα βιώσιμο επιχειρησιακό σχέδιο που προστατεύει τη γη και τη θάλασσα, ενώ παράλληλα βελτιώνει την ευημερία των γύρω κοινοτήτων. Πάντα ήμουν πολύ παθιασμένος με την προστασία της φύσης».

Με φυσικά υλικά

Τις αρχικές σκέψεις του προσπάθησε να κάνει πράξη όταν τα νησάκια πέρασαν στην ιδιοκτησία του. Αποφασίζοντας κάθε παρέμβαση στην περιοχή να γίνει με απόλυτο γνώμονα τη βιωσιμότητα και το περιβάλλον. Το θέρετρο κατασκευαζόταν για σχεδόν έξι χρόνια χωρίς τη χρήση βαρέων μηχανημάτων και με όσο το δυνατόν περισσότερα φυσικά υλικά. Παράλληλα με το στήσιμο της επιχείρησης γίνονταν επιμορφωτικά σεμινάρια στους ντόπιους για τη σημασία του ωκεανού, για την ανάγκη κατάρτησης του ψαρέματος με δυναμίτη, για την προστασία της φύσης κ.λπ. Σήμερα το Bawah Reserve δίνει δουλειά σε πολλούς ανθρώπους. Και οι εγκαταστάσεις του όχι μόνο δεν προσβάλλουν το τοπίο, όχι μόνο δεν επιβάλλονται με τρόπο άτσαλο όπως τόσα και τόσα ξενοδοχεία, αλλά ανθέτως έρχονται ως προσεκτικά κατασκευασμένα στολίδια για να προσθέσουν ομορφιά στον πίνακα. Για να λειτουργήσουν ως φιλόξενα καταφύγια σε έναν κόσμο ανόθευτης ομορφιάς.

● Ο πλούσιος βυθός της περιοχής προσελκύει τους φίλους των καταδύσεων.

● «Orbit Tower» (2012) του Ανίς Καπούρ στο Ολυμπιακό Πάρκο Queen Elizabeth στο Στράτφορντ του ανατολικού Λονδίνου.

ART MADE IN INDIA

Οι εικαστικοί από την Ινδική Χερσόνησο έχουν κατακτήσει μια κυρίαρχη θέση στη διεθνή καλλιτεχνική σκηνή.

ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΙΑΕΝΑ ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΥ

Αυτός θα είναι ο αιώνας της Ινδίας, τουλάχιστον στο πρώτο μισό του. Ο ΟΗΕ προβλέπει ότι η οικονομία της χώρας της Νότιας Ασίας θα είναι η ταχύτερα αναπτυσσόμενη στον κόσμο, τουλάχιστον για εφέτος. Αλίμονο αν δεν υπήρχε η αντανάκλασή της στο χρηματιστήριο της τέχνης. Σύμφωνα με μια πρόσφατη έκθεση της IAF (Indian Art Fair), ο τζίρος από δημοπρασίες στην Ινδία ανήλθε σε 144 εκατομμύρια δολάρια για το 2023, ποσό-ρεκόρ που αναμένεται να ανέβει ακόμα περισσότερο τα προσεχή χρόνια. Καλλιτεχνική παραγωγή στο κάτω-κάτω υπάρχει, και είναι όσο ποικιλόμορφη μπορεί να φανταστεί κανείς.

Η ινδική τέχνη με την πλούσια παράδοση και την ιστορία της έχει βιώσει ένα μεταμορφωτικό ταξίδι μέσα στα χρόνια, και δεν είναι υπερβολή να πει κανείς ότι έχει εξελιχθεί σε μια σημαντική, αξιοσέβαστη δύναμη στον παγκόσμιο εικαστικό χάρτη. Με ρίζες που εκτείνονται σε ένα βάθος χιλιετιών, έχει συμπεριλάβει στους κόλπους της πολλές διαφορετικές θεματικές και τεχνοτροπίες, με επιρροές από τη μυθολογία του ινδουισμού, την αρχιτεκτονική της Μογγολικής Αυτοκρατορίας της Ινδίας, τη βρετανική αποικιοκρατία και κηδεμονία έως και τη σύγχρονη τάση της παγκοσμιοποίησης. Κάθε πινελιά, κάθε γλυπτό, μεταφέρει μαζί του μια ιστορία, ένα αφήγημα στο οποίο συνυφαίνονται το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον της Ινδίας. Από τις βραχογραφίες στις σπηλιές Bhimbetka που είναι και το παλαιότερο ίχνος ανθρώπινης παρουσίας στην Ινδία ως την «αυθόρμητη» δημιουργία στους τοίχους του Lodhi Colony στο Νέο Δελχί, του πρώτου art district της χώρας, και τα έργα που παρουσιάζονται σε μεγάλες εκθέσεις διεθνώς, η χώρα έχει να επιδείξει έναν εικαστικό πλούτο και οι ινδοί εικαστικοί αξιολογούν τα νέα δεδομένα και επανεφευρίσκουν τρόπους για να τον εντάξουν στην τέχνη τους ώστε να αντανακλά τελικά την πολυπλοκότητα μιας ποικιλόμορφης και ταχέως μεταβαλλόμενης κοινωνίας. Ορισμένοι από αυτούς/ές είναι κοσμοπολίτες/κοσμοπολίτισσες από κούνια και το καταφέρνουν ξεπερνώντας ταυτόχρονα τα όρια της χώρας τους, τόσο τα γεωγραφικά όσο και τα πολιτισμικά. Για παράδειγμα, καλλιτέχνες όπως οι Ανίς Καπούρ, Μπάρτι Κερ και Σούμποντ Γκούπτα που αμφισβητούν εδραιωμένες αντιλήψεις και εγείρουν ερωτήματα γύρω από θέματα όπως η μετανάστευση, η ταυτότητα και η κοινωνική δικαιοσύνη, έχουν αποκτήσει διεθνή φήμη, με τα έργα τους να παρουσιάζονται σε μουσεία και γκαλερί σε όλον τον κόσμο.

Ινδία - Λονδίνο και αντιστροφή

Ο γνωστός και μη εξαιρετός 70χρονος πλέον σερ Ανίς Καπούρ γεννήθηκε στη μεγαλούπολη Μουμπάι (τη γνωστή σε εμάς Βομβάη) αλλά πολιτογραφήθηκε τελικά Βρετανός όταν πήγε στο Λονδίνο για να σπουδάσει στο Chelsea School of Art and Design. Η πόλη αγκάλιασε θερμά αυτόν τον απόφοιτο του Doon School, ενός οικο-

● Ο σερ Ανίς Καπούρ δίπλα στο έργο του «White Sand, Red Millet, Many Flowers» (1982) όταν παρουσιάστηκε στη Manchester Art Gallery το 2011.

●
Το «Cloud Gate»
(2006) του Ανίς
Καπούρ, στο
Millennium Park
του Σικάγο.

●
Δεξιά: «The Waq
Tree» (2009), έργο
της Μπάρτι Κερ.
Κάτω: Το γλυπτό της
«The Intermediary
Family» (2018) όπως
παρουσιάστηκε στο
Frieze Sculpture Park
στο Λονδίνο το 2018.

●
Ο Σούμποντ Γκούπτα
μπροστά από το
έργο του «Very
Hungry God», που
παρουσιάστηκε σε
έκθεση στο Παρίσι το
2018. Δική του είναι
και η εγκατάσταση
«Cooking the
World» (2017) που
παρουσιάστηκε στην
έκθεση με τίτλο
«Unlimited» στο
πλαίσιο της Art Basel
το 2017.

IAN LANGDON/LEA

GEORGIOS KEFALAS/LEA

τροφείου αρρένων της ινδικής ελίτ στο Ντεραντούν – για παράδειγμα, βραβεύθηκε με το Turner Prize το 1991 και δημιούργησε μεταξύ άλλων τον Orbit Tower, ένα γλυπτό ύψους 114,5 μέτρων, στο Ολυμπιακό Πάρκο Queen Elizabeth στο Στράτφορντ του ανατολικού Λονδίνου. Ο Καπούρ είναι ευρύτατα γνωστός για τα μνημειώδη γλυπτά του, όπως το εμβληματικό του έργο «Cloud Gate» (2006) στο Millennium Park του Σικάγο, ένα τεράστιο σιλιπνό «φασόλι» (για τον Καπούρ η έμπνευση ήρθε από τις σταγόνες του υγρού υδράργυρου), το οποίο αντανακλά και παραμορφώνει τον ορίζοντα και τον ουρανό της πόλης, καθώς ταυτόχρονα προσκαλεί τους θεατές να αναλογιστούν ποια είναι η θέση τους στο αστικό τοπίο. Τα υλικά που χρησιμοποιεί – από τον παραδοσιακό μπρούντζο μέχρι τα πιο αντισυμβατικά, όπως το κερί και η σιλκόνη – προσθέτουν βάθος και υφή στις δημιουργίες του, προσκαλώντας τους θεατές να βιώσουν την τέχνη με νέους και απρόσμενους τρόπους.

Η 55χρονη Μπάρτι Κερ έκανε την αντίστροφη πορεία – γεννήθηκε και σπούδασε στο Λονδίνο αλλά εργάζεται στο Νέο Δελχί. Μέσα από το έργο της ερευνά θεματικές που έχουν να κάνουν με τις γυναικείες ταυτότητες, πολιτισμικά σημειώματα και κοινωνικές νόρμες. Η Κερ χρησιμοποιεί ευρέως στο έργο της τα bindis – τις χρωματιστές, κατά βάση κόκκινες, κουκκίδες που φορούν οι Ινδές στο μέτωπο, ένα ινδοιστικό μοτίβο μακράς πολιτισμικής παράδοσης με το οποίο κοσμούν οι παντρεμένες γυναίκες το κούτελό τους για να το προτάξουν ως σύμβολο γονιμότητας. Για την Κερ γίνεται η πρώτη ύλη που χρησιμοποιεί περίπου σαν χρωστική ή σαν πηλό, προκειμένου να αμφισβητήσει τα συμβατικά πρότυπα ομορφιάς και γυναικείας ταυτότητας στη χώρα της. Τον Σεπτέμβριο του 2022 τοποθέτησε την εγκατάσταση «Ancestor», ένα μνημειακό γλυπτό μιας υβριδικής γυναικείας θεότητας, στο Σέντραλ Παρκ της Νέας Υόρκης, αλλά πιο γνωστό έργο της θεωρείται αυτό με τίτλο «The Skin Speaks A Language Not Its Own» (2006), ένας γλυπτός ελέφαντας σε φυσικό μέγεθος από fiberglass και bindis, με το συμπαθές παχύδερμο ξαπλωμένο μπρούμυτα σαν να κοιμάται ή να είναι ημιθανές. Μια μεταφορά και μια αλληγορία για τον θεό Γκανέσα, ένα ισχυρό σύμβολο του ινδουισμού, που ψυχορραγεί μαζί με τη λαϊκή κουλτούρα της χώρας εξαιτίας του ξέφρενου καταναλωτισμού στον οποίο επιδίδονται οι νέοι πολίτες του κόσμου.

Η δύναμη των συλλεκτών και των μουσείων

Ο 60χρονος Σούμποντ Γκούπτα, σύζυγος της Μπάρτι Κερ, ξεκίνησε στη ζωή με πολύ ταπεινές καταβολές.